

[Handelsministeren.]

om anke i monopolankenævnet og afgørelse dér. Der er ingen rekurs til ministeren, og hvis der i hr. Mads Eg Damgaards bemærkninger ligger et forslag om, at der skal være en sådan, må det indgå i overvejelserne om den kommende pris- og avancelov.

Når hr. Mads Eg Damgaard siger, at det må ske nu, så går jeg ud fra, at han er enig med mig i, at et helt nyt forslag til en pris- og avancelov næppe kan nå at foreligge før i løbet af februar måned, og jeg tror, jeg kan love ham, at noget sådant vil ske, men jeg vil gerne have lov til at drøfte bl. a. også denne lovs konsekvenser med erhvervene, inden jeg fremsætter lovforslaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lene Bro* til justitsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at § 34 i den ny adoptionslov ved kongelig anordning også kommer til at gælde for Grønland, idet denne paragraf i øjeblikket er med til, at mange plejeforældre til grønlandske børn frygter, at de stadig kan udsættes for det problem, der svarer til problemet i Jari-sagen?“

(Spm. nr. 90).

Lene Bro: Jeg tror, at alle folketingsmedlemmer her i salen har næret en vis bekymring i begyndelsen af deres medlemskab netop over den sidste paragraf i de fleste af vore love, der siger: „Denne lov gælder ikke for Grønland og Færøerne.“ Nu vel, vi har fået en fyldestgørende forklaring, de lokale instanser skulle godkende lovene først.

Men i dag er der endnu større grund til beklagelse og bekymring, for vi ser nu denne paragraf i den nye adoptionslov, som vi alle har været så begejstrede for, sætte os over for at skulle tage stilling til, hvad der har størst betydning, en mors juridiske ret eller barnets tarv. I Grønland mener man efter de udtalelser, jeg har set i dagspressen, at det er moderens juridiske ret, man skal hæfte sig ved, og jeg kan forstå på de danske myndigheder i den aktuelle sag i Kalundborg, at de mener, det vil være til skade for barnet, at man udleverer det med magt.

Vi bør og skal selvfølgelig acceptere, at landsrådet skal godkende en lov vedtaget af folketinget, men man har svært ved at for-

stå, at fordi landsrådet først træder sammen i marts måned, kan man i den mellemliggende tid ramme et barns skæbne.

Den aktuelle sag om drengen Jacob, som nu skal tvangsudleveres, fordi den nye lov endnu ikke er trådt i kraft i Grønland, mener til eftertanke. Jeg har læst også i aviserne, at det udvalg, der har arbejdet med vores nye adoptionslov, agter at indstille den til godkendelse i landsrådet uden ændringer. Udtalelser til pressen af Grønlandsministeriet om, at grønlandske forældre skulle blive bange for at sende deres børn til Danmark med helbredelse for øje, må tilbagevises. Ville sådanne udtalelser også falde, efter at landsrådet havde godkendt denne lov?

Det kan ikke være rigtigt, at vi kæmper for ligestilling mellem disse to landsdele, hvis den ikke gælder begge veje. Det er derfor, jeg har indgivet mit spørgsmål til ministeren, om han vil tage initiativ til, at adoptionsloven sættes i kraft i Grønland ved kongelig eller ministeriel anordning, således som det kan ske i henhold til lovens § 34. En sådan handling fra ministerens side ville kunne løse den aktuelle sag og måske flere, der er på vej.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): I anledning af fru Lene Bros spørgsmål kan jeg oplyse, at et initiativ som det, der efterlyses, for længst er taget.

I den bestemmelse, fru Lene Bro henviser til, lovens § 34, står, at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger. Baggrunden for, at loven ikke skulle gælde umiddelbart for Grønland, var, at det ikke havde været muligt for os at forelægge spørgsmålet for ministeriet for Grønland og det grønlandske landsråd, inden lovforslaget blev fremsat for folketinget. Vi var jo, som fru Lene Bro sikkert husker, interesserede i, at adoptionsforslaget blev fremsat meget hurtigt efter, at den sagkyndige betænkning forelå. Det var usædvanlig hurtigt, idet vi ikke engang havde nået at få almindelige høringer. Det var en imødekommelse af ønsker blandt andet fremsat af fru Lene Bro.

Ikraftsættelsen af adoptionslovens §§ 9-11 om adoption uden forældres samtykke forudsætter, at der i den grønlandske retspleje-